

בלבבי
עצות
פשוטות
למעשה

מבחר עצות פשוטות למעשה מתורת 'בלבבי משכן אבנה'

בלבבי
עצות
פשוטות
למעשה

מבחר עצות פשוטות למעשה מתורת 'בלבבי משכן אבנה'

© כל הזכויות שמורות

'בלבבי משכן אבנה'

טלפון: 052.763.8588

ת.ד. 34192 ירושלים 9134100

bilvavi231@gmail.com

לקבלת

העלון השבועי בדוא"ל

יש לשלוח בקשה לכתובת:

bilvavi231@gmail.com

להאזנה לשיעור
בקול הלשון

073-295-1245 ישראל

USA 605-313-6660

ומקשיים: כוכבית [*]

סולמית [#] -<

[מספר שיעור] -<

סולמית [#]

המחבר ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתברבות על כמות עצומה של נושאים בכל תחומי עבודת השם. דרכו היא להגיע לחכמה, המקור העמוק של כל נושא, ומשם להסביר את הפרטים המקיפים את החכמה.

קונטרס זה ייקח חלק קטן וספציפי, בינה, פרטים, ובמשך הזמן יעזור ללומד לבנות את התמונה הגדולה יותר, את החכמה, שהיא לב העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

בירור תכלית החיים	ד-ה
אמונה - שיש בורא לעולם	ו-ז
אמונה - שיש בורא לעולם	ח-ט
אמונה - השגחתו ית"ש	י-יא
יראה	יב-יג
אהבת ה'	יד-טו
קרבת ה'	טז-יז

בלבבי חלק א' פרק א' - בירור תכלית החיים

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק א': בירור תכלית החיים

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א' מקור: "ראשית עבודת האדם לברר לעצמו מה התכלית של חייו... אולם עבודת ה' היא איננה רק קיום של מצוות נפזרות כל פעם מה שמזדמן לו לאדם, אלא התרי"ג מצוות, צריך שהאדם יקיימם בצורה של בנין... על האדם לברר כיצד קיום המצוות בונה את נפשו, ומהו הראשית, מה ההמשך, ומה התכלית" (אות א)

"ראשית עבודת האדם - לברר מהי תכלית חייו"

ב' מקור: "מהי באמת תכלית האדם בעולמו? ידועים דברי המס"י... "ובאמת כי השלמות האמתית הוא רק הדבקות בו ית"ש. והוא מ"ש דוד המלך ע"ה "ואני קרבת אלקים לי טוב"... שלמות אמתית, שלמות נפשית, שלמות פנימית, היא שלמות של קרבת ה'. אדם שקרוב לה'... היא הדבקות בו ית"ש". (אות ז)

"תכלית חיי האדם - קרבת אלקים לי טוב"

ג' מקור: "צריך שיהיה ברור לאדם שתכלית החיים היא להיות קרוב ודבוק לבורא ית"ש בכל רגע ורגע ממנו... מוכרח שתחילה יהיה ברור לחלוטין איזה דרך אנחנו מחפשים... ולכך ברור הדבר, שצריך ברירות גמורה בתכלית, שהיא "קרבת אלקים לי טוב". זו הנקודה שכל יחיד ויחיד צריך לברר לו בירור גמור..." (אות י)

"תכלית האדם - קרבת ה' בכל רגע"

ד' מקור: "על האדם להבין שכל חיותו תלויה בכך, שלנגד עיניו יעמוד תחילה הידיעה הפשוטה, שתכלית חייו הוא להיות קרוב לבורא עולם. שהידיעה הזו לא תהיה ידיעה בעלמא, אלא שיבין שכל חיותו תלויה בידיעה זו, ואילו הוא שוכח את הידיעה הזו, הוא מסכן בכך את כל חיותו..." (אות יב)

"חיותו של האדם תלויה בקרבת ה'"

בלבבי חלק א' פרק א' - בירור תכלית החיים

ה' מקור: "עץ החיים" נקרא כן... מציאות החיים היא, "ואתם הדבקים בה' וגו'". זה נקרא חיים, כאשר אדם ח' לא דבק בקונו... אע"פ שיש להם חיות חיצונית, מ"מ חסר להם את עיקר חיות האדם, שהיא הדבקות בבורא ית"ש... "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום" (אות יג)

"חיים פנימיים - ואתם הדבקים בה"

ו' מקור: "יש פתגם ידוע ש"מרוב עצים לא רואים את היער". וידועים דברי הזוה"ק, שהתרי"ג מצוות הם "תרי"ג עיטין", תרי"ג עצות לאדם... כל מהותם של המצוות, הם אינם ענין עצמי, אלא מפה, מראה מקום מעט, כיצד יגיע האדם לדבקות בקונו... מצד פנמיות הדברים, כל המצוות כוונה אחת להם, קרבת ה' ודבקות בה" (אות טז)

"המצוות - עצות לקרבת ה'"

ז' מקור: "... הרי אנו לומדים תורה ומקיימים מצוות לרוב, מהי הנקודה שמונעת מאתנו, לחוש את קרבתו. אולי יש לנו את החיצוניות של התורה והמצוות, אבל את פנימיות המצוות, שהיא תכליתם, קרבת ה', נחסרת לרבים. וצריך בירור, כיצד הדרך ללמוד תורה ולקיים מצות, ולזכות על ידם לקרבת ה' מוחשית. "בלבבי משכן אבנה" וכו'. זהו תפקידו של כל יהודי, שהמצוות יביאו אותו למצב שהקב"ה יהיה אצלו בלב, שהקב"ה ישכון אצלו בלב, והאדם יחוש זאת ממשי". (אות יח)

"עבודתינו "בלבבי משכן אבנה"

תכלית חיי: קרבת ה' ודבקות בו בכל רגע

לחיות את הפרשה בראשית תשפ"ו

בְּרֵאשִׁית בָּרָא (בראשית א, א)

מחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית

בכל יום בבוקר כאשר האדם אומר "שהחזרתי בי נשמתי בחמלה", עליו להתבונן שמקבל חיות חדשה ממנו יתברך, בבחינת "מחדש בטובו בכל יום תמיד". ויחדש בכל יום לפחות דבר אחד בתורה, או לחדש בעצמו, או ללמוד דבר חדש. ועי"ז דבק ב"מחדש בכל יום מעשה בראשית".

למעשה:

בכל יום בבוקר לחוש ולו לרגע קט שהוא בריא חדשה.

למעשה:

בכל יום בבוקר לחוש ולו לרגע קט שמאמין ומצפה היום לביאת משיח, צפיה לחידוש גמור.

בלבבי חלק א' פרק ב' - אמונה - שיש בורא לעולם

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ב': אמונה - שיש בורא לעולם

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א' מקור: ...סוד החיים הפנימים, הוא עולם של פשטות נפשית, "אלקי נשמה שנתתה בי טהורה היא". וכשם שילד שהוא עדיין טהור, הוא מבין דברים פשוטים, כן הנפש הפנימית של האדם, נקודת הטהרה שבו, צריכה דברים פשוטים. ובכדי לעורר את נקודת האמת שבנפש, שהיא נקודה טהורה וזכה, צריך להשתמש בכח הפשיטות. זוהי נקודת מפתח לכל הדרך שנדרוך בה ב"ה". (אות מד)

"סוד החיים הפנימים, הוא עולם של פשטות

ב' מקור: "מהי אותה נקודה שכל אדם צריך להתחיל לעבוד בה? היא ההכרה שיש בורא לעולם! הכרה פשוטה וברורה שיש בורא לעולם... ובאמת כל אדם חייב לעבוד על הנקודה הפשוטה ... ביותר, שיש בורא לעולם!" (אות מה)

"כל אדם חייב לעבוד על הנקודה הפשוטה ... ביותר, שיש בורא לעולם!"

ג' מקור: "בכדי להשיג את הדברים, לא צריך להיות לא גאון, ולא מוכשר במיוחד, מספיק לשם כך קורטוב של אמת בלב שיחפש אמת, ויחפש את הקב"ה שהוא התכלית של החיים. וכיון שידוע וברור לאדם שהתכלית היא אצל הבורא עולם, הקרבה והדבקות אליו, לכך המחשבה הראשונה שהוא עמל עליה, לזכור בכל עת ובכל שעה שיש בורא לעולם. (אות נא)

"לא צריך להיות לא גאון, ולא מוכשר במיוחד, מספיק לשם כך קורטוב של אמת בלב שיחפש

ד' מקור: אדם שחי עם המחשבה שיש בורא לעולם בתמידיות... ועם המחשבה הזו הוא חי לאורך כל יומו ... יכולים להפוך את כל צורת חייו של האדם, כל חייו ישתנו מן הקצה אל הקצה. (אות נא)

"אדם שחי עם המחשבה שיש בורא לעולם בתמידיות... כל חייו ישתנו מן הקצה אל הקצה."

בלבבי חלק א' פרק ב' - אמונה - שיש בורא לעולם

ה' מקור: "עד כמה שנראה שהנקודה הזו פשוטה (הנקודה לזכור שיש בורא לעולם כל הזמן) כך הריחוק של האדם מכך גדול... וכבר כתב החזו"א איגרת הדרכה מפורטת לאדם, ובסופה כתב 'והעיקר לזכור לפני מי אתה עמל'. כלומר אדם יכול להיות עמל, ויש לו דרך ברורה והדרכות מסודרות, אולם העיקר חסר אם לא זוכרים לפני מי אנו עמלים. (אות נד)

"והעיקר לזכור לפני מי אתה עמל"

ו' מקור: "צדיק באמונתו יחיה" כלומר, שהוא מקבל חיות מעצם ידיעת האמונה שיש בורא עולם. כאשר הידיעה היא ידיעה שכלית, אפשר לקבל ממנה מעט מעט חיות, אולם כאשר הידיעה היא ידיעה של לב, אזי האדם יונק את חיותו מן הידיעה הפשוטה שיש בורא עולם. (אות נה)

"כאשר הידיעה היא ידיעה של לב, אזי האדם יונק את חיותו מן הידיעה הפשוטה שיש בורא עולם."

ז' מקור: "היסוד והשורש של כל עבודת האדם, ליסד בנפשו פנימה, שהנפש תחוש בכל עת ובכל שעה ממש שיש בורא לעולם... לאורך כל היום, האדם צריך לילך עם המחשבה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם, מחשבה פשוטה, פשוטה שבפשוטים, בלי התבוננות מעמיקה." (אות סג)

"האדם צריך לילך עם המחשבה הפשוטה ביותר

"יש בורא לעולם - לזכור בכל רגע, לחוש בלב, לחיות עם זה תמיד."

לחיות את הפרשה נח תשפ"ו

וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ בָּא־אֹתָהּ וְכָל־בֵּיתָךְ אֶל־הַתֵּבָה (בראשית ז, א)

תיבה נח ייחודית

האדם בעולמו הפרטי שלו, בנין חלקו ללא תערובת של חלקים אחרים. ואז להיות אח"כ דעתו מעורב עם הבריות, ומידי פעם לחזור לתיבה על מנת לא לאבד את עולמו הפרטי.

למעשה:

בכל יום להסתגר כמה דקות מכל הסביבה - כתיבת נח פרטית. ולחוש את האני האמיתי שלו.

סביב תיבת נח היה מבול, ולצורך שמירת נח, משפחתו, וכל הבאים לתיבה, היה נצרך תיבה לשומרם מפני מימי המבול. וזוהי הסיבה החיצונית, שנצרך תיבה בדור המבול. ומעין כך בדור דידן, לשמור את עצמו מהמבול הרוחני של דור זה. אולם באופן פנימי, 'לפיכך נברא האדם יחידי' (ילקוט שמעוני (פרשת בראשית, רמז טו), ולפיכך נצרך לבנות לעצמו עולם פנימי. ולצורך כך נצרך לפחות להיות שנה כנח בתיבה, או מעין כך, על מנת לבנות עולם פנימי לעצמו, חובת

בלבבי חלק א' פרק ג' - אמונה - בורא ונברא

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ג': אמונה - בורא ונברא

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

"צריך שדרך העבודה תהיה מיוסדת"

א' מקור: "השלב הראשון כבר קנוי אצל האדם בצורה בנויה ומיוסדת. זאת אומרת, שהידיעה שיש בורא לעולם ... זכירה זו שיש בורא לעולם, חיה אצלו במוחש, ומקפת את כל מהות חייו. אם אדם עדיין לא הגיע לידי כן, אין מן הראוי להמשיך לשלב הבא. **צריך שדרך העבודה תהיה מיוסדת**, שהאדם ממשיך לשלב הבא, רק לאחר שהשלב הראשון קנוי בנפשו קנין פנימי". (אות סז)

"שעצם היות הנפש תחוש שכל כולה וכל היקום כולו הוא נברא של הקב"ה"

ב' מקור: "ההכרה בנפש האדם, שהאדם וכל היקום כולו הם נבראים של הבורא ית"ש. א"כ עד עתה ביארנו את הידיעה שיש הקב"ה. עתה הננו להמשיך ולבאר, שהקב"ה ברא את כל הנבראים. בודאי שידיעה זו ידועה בפשיטות אצל כל מאמין, אולם אין עבודתו לדעת את זה בלבד, אלא עיקר העבודה היא לחיות זאת במוחש ממש, **שעצם היות הנפש תחוש שכל כולה וכל היקום כולו הוא נברא של הקב"ה...**" (אות סח)

"הקב"ה מחדש את נבראיו"

ג' מקור: "לא רק ברא בעבר אלא בורא בהווה "יוצר אור ובורא חשך" בלשון הווה. כמ"ש בספה"ק שבכל רגע ורגע **הקב"ה מחדש את נבראיו**. הרי שהמהלך של בורא ונברא אינו ענין של עבר גרידא אלא הוא מהלך תמידי ממש..." (אות טט)

"מוטל על האדם להשריש בקרבו את האמונה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם והוא ברא אותי!"

ד' מקור: שורש הנפילות שאנחנו מכירים... חוסר באמונה חושית גמורה שיש כלל בורא לעולם, והוא ברא אותי. בודאי שיודעים זאת היטב, ואין ספק בכך במח האדם. אולם מכיון שבעומק נפשו יש כח שסובר להיפך, לכך האמונה איננה ברורה דיו. וכיון שחסר הבסיס הפשוט שיש בורא לעולם, בודאי שיהיה חסר בענינים שהם תולדה של האמונה הפשוטה שיש בורא לעולם. ולכך, **מוטל על האדם להשריש בקרבו את האמונה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם והוא ברא אותי!** (אות עד)

בלבבי חלק א' פרק ג' - אמונה - בורא ונברא

ה' מקור: "...הדברים הללו הם אינם רמז ומוסר בעלמא שאנו לומדים מרבותינו הקדושים, ולהיפך מן אנשי הרשע. אלא הבנת הדברים הוא שאברהם הוא כח טהור שקיים בנפש כל אדם, וכן כל האבות הקדושים, וכל ה' רועים. וכן להיפך, אנשי הרשע הם כח טמא הנמצא בכל נפש ממש... כלומר, בכל נפש ונפש יש כח רע הנקרא פרעה, וכל טענותיו ומעלליו של פרעה המתגלים בפסוקי התורה "ק ובדרשות חז"ל, קיימים בנפש האדם ממש. יש פרעה בעולם, ויש פרעה בנפש. פרעה בעולם באמת היה ואיננו, ואין עיקר עסקנו עמו עכשיו. אולם **פרעה בנפש, נמצא עתה ממש אצל כל נפש ונפש מישראל**, ועמו יש לנו עסק גדול, והננו צריכים להכירו היטב, ולדעת כיצד להלחם עם דעותיו הכוזבות, ועם מחשבות ההבל הבאים מכוחו.. (אות ע)

"פרעה בנפש, נמצא עתה ממש אצל כל נפש ונפש מישראל"

ו' מקור: "כל אחד מאיתנו בעומק נפשו נמצא כח האומר "לי יאורי ואנכי עשיתיני". ואת הכח הזה אנו צריכים לדעת כיצד לבטלו. נבין, שלחיות במוחש שאני נברא, שכל היקום נברא של הקב"ה, זה לא כ"כ פשוט כפי שנראה, יש כח פנימי באדם שנקרא פרעה, שהוא מונע מן האדם לחוש זאת. לו נדלג על שלב זה, הרי נשאר בנפש כח שסותר את כל האמונה הפשוטה, ולכך עלינו לעבוד רבות להשריש בקרבנו את הידיעה הפשוטה שאנו **נבראים של הקב"ה, ולחוש זאת במוחש בכל עת ובכל שעה**". (אות עא)

"אנו נבראים של הקב"ה, ולחוש זאת במוחש בכל עת ובכל שעה"

ז' מקור: "יש כוחות בנפש שאינם בגילוי ולכך סבור לו האדם שאין צורך לעבוד עליהם... דילוג עליהם מותר חלל... ולכך הדרך המיוסדת היא, **לא לדלג על שום שלב**, אף על השלב הנראה פשוט ביותר, שאין צורך לעבוד עליו, כי באמת אין שלב שאין צורך לעבוד בו"... (אות עג)

"לא לדלג על שום שלב"

יש בורא לעולם, והוא ברא אותי, הקב"ה מחדש את נבראיו

לחיות את הפרשה לך לך תשפ"ו

לך לך מארץך וממולדתך ומבית אביך (בראשית יב, א)

להתחיל מחדש

ככל שאדם יזכה להתחיל בכל עת לפי ערכו התחלה חדשה, כן יזכה לחידוש הגמור, של ימות המשיח ואילך.

למעשה:

בדור האחרון כמעט ללא יוצא מן הכלל כל אחד עבר כבר גלגולים רבים, ויש לו הרבה רשמים בנפשו מגלגולים אלו. ולכן עליו לקחת נקודה אחת, ולו הקטנה, ובה להתנתק מכל הרגל וכד', ולהתחיל בה כבריה חדשה למעשה.

בעתות רצון, ראוי לו לאדם לבודד נפשו, ולצייר בדעתו שהוא מעין אדה"ר, שנברא ראשון ואין עמו עוד אדם זולתו. ומעין כך מעשה אברהם, שפרש מארצו, ממולדתו, ומבית אביו. והיינו כאלו הוא התחלה חדשה. וכח זה מושרש לנו מאברהם אבינו, שאנו בניו, לחוש שאנו בריה חדשה בעולם, התחלה חדשה. כח התחלה חדשה ממש שורשו באדה"ר הראשון. וכח התחלה חדשה על גבי כח ישן, להתנתק ממנו ולהתחיל התחלה חדשה, כח זה מושרש בנו מאברהם אבינו. התחלה זו היא כגר שנתגייר. שהיה אברהם, אב לגרים. מתחיל מחדש, שכל מגבולות העבר אינם קיימות בו. ובכן, שיש בראשית שבו נברא אדה"ר, ויש בראשית שבו נולד אברהם.

בלבבי חלק א' פרק ד' - אמונה - השגחתו ית"ש

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ד': אמונה - השגחתו ית"ש

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

"עבודת האדם להכיר היטב בשכלו, ולחוש זאת בלבבו, זאת בלבבו, שהקב"ה לא עזב את עולמו אפילו לרגע קט, ולא יעזבו לנצח נצחים. אפילו לרגע קט, ולא יעזבו לנצח נצחים."

א' מקור: "עבודת האדם להכיר היטב בשכלו, ולחוש זאת בלבבו, שהקב"ה לא עזב את עולמו אפילו לרגע קט, ולא יעזבו לנצח נצחים. הידיעה הזו ידועה היטב לכל מאמין, עבודתו היא, שהידיעה הזו תהיה אצל האדם בכל נימי לבו, והוא יחוש זאת על כל צעד ושעל בחייו. ודרך הכרה זו, הוא יתקשר בקשר חזק לבורא עולם." (אות פח)

"יש רק יחיד ומיוחד, אדון כל עולמים, שהוא היחיד שקובע בכל דבר ודבר לגמרי"

ב' מקור: "... יש רק יחיד ומיוחד, אדון כל עולמים, שהוא היחיד שקובע בכל דבר ודבר לגמרי (חוץ מיראת שמים, כמ"ש חז"ל, "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים"). וכך ירגיל האדם את עצמו זמן וזמנים טובא, לפעול כל דבר מתוך התבוננות של אמונה, ואזי יקשר כל מעשיו לרבון כל עולמים, ויהיו חיינו חיים שספוגים באמונה, וכל מעשיו מקושרים לקל יחיד ומיוחד. ..." (אות צא)

"הכל בכל מכל כל, נקבע אך ורק ע"י יחידו של עולם"

ג' מקור: "עבודתו של האדם, להשריש בקרבו היטב, שבכל דבר ודבר, יש רק אחד שקובע הכל, הלא הוא יחידו של עולם. ... שאין בשליטתו כלום, אלא זולת קנית יראת שמים, הכל בכל מכל כל, נקבע אך ורק ע"י יחידו של עולם." (אות צב)

"מוטל על האדם להשריש בקרבו את האמונה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם והוא ברא אותי!"

ד' מקור: שורש הנפילות שאנחנו מכירים... חוסר באמונה חושית גמורה שיש כלל בורא לעולם, והוא ברא אותי. בודאי שיודעים זאת היטב, ואין ספק בכך במח האדם. אולם מכיון שבעומק נפשו יש כח שסובר להיפך, לכך האמונה איננה ברורה דיו. וכיון שחסר הבסיס הפשוט שיש בורא לעולם, בודאי שיהיה חסר בענינים שהם תולדה של האמונה הפשוטה שיש בורא לעולם. ולכך, מוטל על האדם להשריש בקרבו את האמונה הפשוטה ביותר שיש בורא לעולם והוא ברא אותי! (אות עד)

בלבבי חלק א' פרק ד' - אמונה - השגחתו ית"ש

ה' מקור: "...יסוד הדברים הוא, שהאדם צריך לצאת מההסתכלות השטחית, שרואים את יד ה' והשגחתו רק בדברים ניסיים, ומאוד שונים מדרכי הטבע. אלא, על האדם לראות את הקב"ה בכל פרט ופרט, ולו הקטן ביותר, ואף שהוא כביכול מדרכי הטבע ממש. צריך להבין, שזה לא ענין של סיפורי נפלאות וכד', אלא זהו הנשמת חיים של האדם, לחיות באמונה צרופה כל ימי חייו. אם אדם נוהג כן, הוא יכול לזכות לדבקות גבוהה בקב"ה מאוד. ובתנאי שקדמו לכך התנאים שקדמו לזה, שהם הזכירה שיש קב"ה, וההכרה שיש בורא ונברא... (אות קו)

"על האדם לראות את הקב"ה בכל פרט ופרט, ולו הקטן ביותר, ואף שהוא כביכול מדרכי הטבע ממש"

ו' מקור: "יבין שאין לכעוס על החפצים הגשמיים, אלא הכל בכל מכל כל נעשה על ידו ית"ש. ישכיל, שאם כועס, כועס ח"ו כביכול על הקב"ה, וזה בודאי אין האדם רוצה בכך. ישכיל האדם ויבין שכל עסקו בחיים אינו אלא עם הבורא עולם בלבד, ויכון מבטו כלפי הקב"ה, ויזכור היטב עם מי כל עסקו. ולא יתן דעתו כלל על האמצעים הרבים, אלא רק יתן דעתו על העומד מאחרי הכל, הלא הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו." (אות קטו)

"ישכיל האדם ויבין שכל עסקו בחיים אינו אלא עם הבורא עולם בלבד, ויכון מבטו כלפי הקב"ה, ויזכור היטב עם מי כל עסקו"

ז' מקור: "וכאשר השכיל האדם, וחש את הדברים באמת בכל לבו, בהכרח שאין מקום לכעס, אלא לשמחה. כל זמן שהשמחה אינה ממלאה את לבו של האדם, וק"ו אם עדיין יש מקום לכעס בלבד, בהכרח שאמונתו עדיין איננה זכה ובהירה כל צרכה. זו עבודת האדם, להפנים את הדברים בלבד היטב. ראשית, ע"י התבוננות מרובה בדברים. ושנית, ע"י דיבורים רבים, לחזור ולשנן את הדברים בפיו, עוד פעם ועוד פעם. ...אלפי פעמים, ואף יתר על כן, עד אשר יזכה לחוש את הדברים היטב בפנימיות בלבד." ... (אות קיט)

"בהכרח שאין מקום לכעס, אלא לשמחה"

תכלית המכוון של חיי האדם עלי האדמות, לחיות עם בוראו, ולחוש שהקב"ה נצב לידו ממש ממש (אות קלח)

לחיות את הפרשה וירא תשפ"ו

וְהָיָה שְׁלִשָּׁה אַנְשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרַאתָם (בראשית יח, ב)

חסד המושרש מהאבה

אברהם אבינו מדתו אהבה. ומתוך אהבתו את הבריות היה עושה חסד עמהם. וחסד תדיר היה דרכו לעשות, שביתו היה פתוח תדיר להכנסת אורחים בכל מצב; קור וחום, קיץ וחורף, לא ישובתו. אולם שורש עשייה זו היה לה בית אב פנימי, שמכחו היה לו עוז ותעצמות לעשות כן אף בזמני הקושי. והיא אהבה - אהבת ישראל ואהבת כל הבריות, האהבה הייתה בנשמה, והכנסת האורחים היה כגוף לנשמה, כגוף לאהבתו.

על מנת שיוכל האדם לדבוק במדת הכנסת אורחים של אברהם אבינו, עליו להתחיל להכניס אורחים שהוא אוהב אותם מאוד, ואח"כ בהדרגה להכניס אורחים שהוא פחות אוהב אותם. ויכניסם מתוך רצון לקנות אהבה ע"י הכנסתם, כדברי רבותינו הנודעים, 'שאחרי המעשים נמשכים הלבבות', אם עושה כן על מנת למשוך את הלבבות עם רגש פנימי. וכך לאט לאט יוכל להכניס יותר רחוקים ויותר רחוקים, ככל שתגדל אהבתו.

למעשה:

אחת לחודש יכניס אורחים לפי יכולתו, וישתדל לעורר - ולו מעט - את האהבה כלפיהם בלבד.

בלבבי חלק א' פרק ה' - יראה

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ה': יראה

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

"שורש הבנין של האדם, הוא יראת העונש"

א' מקור: "שורש הבנין של האדם, הוא יראת העונש, הנקראת בספה"ק יראה תתאה (לעומת יראת הרוממות הנקראת יראה עילאה). והנה יראת העונש, נחלקת לב' חלקים. א. עונש בשמים כגיהנם, וכד'. ב. עונש כאן בארעא ביסורים למיניהם. ונדבר תחילה בחלק הראשון, יסורים בשמים, בגיהנם..." (אות קלט)

"סיבת עבודתו ועמלו לקנות את יראת העונש, הוא מפני שכך רצונו ית"ש"

ב' מקור: "...סיבת עבודתו ועמלו לקנות את יראת העונש, הוא מפני שכך רצונו ית"ש" ... הרי לנו שאף על ידי יראת העונש, שכל ענינה דאגה לאני של האדם, שירא שלא יענש וינזק, מ"מ אף דרך זה אפשר להתקשר לקב"ה. א. שזוכר מי ברא את הגיהנם ובורא עתה. ב. שזוכר מי מעניש בגיהנם. ג. שזוכר את תכלית ענשי הגיהנם, שעל ידם יתקרב האדם לקב"ה. ד. שזוכר את תכלית הפחד מענשי הגיהנם, שע"ז לא יחטא האדם ויתרחק מבוראו. ה. שאף הסיבה שעמל לקנות את יראת העונש היא ... מפני שכך רצונו ית"ש..." (אות קמד)

"העיקר שבעקרים, שלאורך כל הזמן שעמל לקנות את יראת העונש, ישפוך שיח לפניו ית"ש בלשונו"

ג' מקור: "העיקר שבעקרים, שלאורך כל הזמן שעמל לקנות את יראת העונש, ישפוך שיח לפניו ית"ש בלשונו ... יאריך כל אחד כפי צחות לשונו מעומק לבו, ויפרט לקב"ה את כל לבו, את הסיבה שעמל לקנות יראת העונש, ואת הקשיים שעומדים בדרכו, ויבקש על נפשו עזרה ממנו ית"ש בכך ..." (אות קמה)

"כשם שיש באדם זמני עליה זמני ירידה, כן יש דרכים לזמני העליה ולזמני הירידה. הדרכים לזמני העליה, הם יראת הרוממות, אהבת ה', וכד'. והדרכים לזמני הירידה, הם יראת העונש, וזהו צורת היצירה של הקב"ה. ולכך כל אחד מן העבודות הללו, חביבות לפניו אם נעשים בצורה הנכונה. (אות קמז)

ד' מקור: "כשם שיש באדם זמני עליה זמני ירידה, כן יש דרכים לזמני העליה ולזמני הירידה. הדרכים לזמני העליה, הם יראת הרוממות, אהבת ה', וכד'. והדרכים לזמני הירידה, הם יראת העונש, וזהו צורת היצירה של הקב"ה. ולכך כל אחד מן העבודות הללו, חביבות לפניו אם נעשים בצורה הנכונה. (אות קמז)

בלבבי חלק א' פרק ה' - יראה

ה' מקור: "ואמרו חז"ל, "במקום גילה שם תהא רעדה" (ברכות ל:). והוא כאשר האדם עמל וקונה יראה לש"ש, והרי יחד עם היראה, הוא שמח שעושה רצון קונו. והרי יש כאן יראה, ויחד עם זאת שמחה, שנולדת מההתקרבות לקב"ה ע"י יראה זו, והבן כי דבר עמוק הוא ... (אות קמז)

"כאשר האדם עמל וקונה יראה לש"ש, והרי יחד עם היראה, הוא שמח שעושה רצון קונו"

ו' מקור: "עבודה זו לקנות רצון אמתי, הוא נקודת השורש. כי כאשר יש רצון חזק ואמתי, ע"ז אמרו, "אין דבר העומד כנגד הרצון". וכאשר הרצון חלש, חסר את הבסיס לכל הבנין. ולכך, על האדם לעמול, שבאמת ירצה להיות קרוב לקב"ה, ולא יאמר כן מן השפה ולחוץ ... ולכך זו ראשית עבודת האדם, לעורר את הרצון יותר ויותר." (אות קנג)

"עבודה זו לקנות רצון אמתי, הוא נקודת השורש"

ז' מקור: "כיצד יגביר האדם את רצונו? ... הדרך היותר קרובה לנפשינו, הוא שייחד לו האדם מקום ריק ושקט מבנ"א, וידבר עם הקב"ה בלשונו הוא, כגון, רבש"ע אתה יודע שאני רוצה להיות קרוב אילך ודבוק בך. אולם הרצון הזה הוא חלש אצלי. רבש"ע, אני יודע שזה כל תכלית חיי להיות קרוב ודבוק בך, וכל זה תלוי בכך שאני ארצה זאת באמת. כי לפי מצבי עתה שאינני רוצה בכך מאוד, א"א שאקנה את הקרבה אליך. **אנא רבש"ע, עזרני ותיטע בלבי רצון אמתי להתקרב אליך, שארצה זאת באמת.**" (אות קנד-קנה)

"אנא רבש"ע, עזרני ותיטע בלבי רצון אמתי להתקרב אליך, שארצה זאת באמת"

עוד מיסוד קנין היראה, שהאדם יהיה זך, שקט, ולא מדבר בקול

לחיות את הפרשה חיי שרה תשפ"ו

וימן לי את מערת המכפלה (בראשית כג, ט)

שני מקומות דיור

מערת ה"המכפלה", צורת כפולתה, לשיטה אחת בחז"ל; חדר לפנים מחדר, או קומה מעל קומה.

דבר זה מלמדנו, שלכל אדם צריך שיהא שני מקומות שבו הוא דר. מקום חיצוני ומקום פנימי, מקום תחתון ומקום עליון. זמנים של חיצוניות וזמנים של פנימיות, זמנים של ירידה וזמנים של עליה, לפי ערכו, רצוא ושוב. בכדי שיוכל האדם להתמודד בזמני החיצוניות או בזמני הירידה, עליו להכין זמנים של פנימיות וזמנים של עליה, וחזור חלילה.

בזמנים של פנימיות וזמנים של עליה, מזמנים אלו הוא שואב חיות מרובה, ומכח חיות זו יש לו את העוז והכח להתמודד עם כל המצבים. וככל שמתגבר מידי פעם הקושי והוא קושי רב, עליו לחזור למקום הפנימי, למקור העליון, שם יש לו מנוחה ומשם שואב חיות, וחזור חלילה.

למעשה:

לכל אדם נצרך זמן בכל יום שבו הוא דבק בפנימיות נפשו לפי ערכו, וכן זמן שבו בוא עוסק בדברים מרוממים, ומהם מקור חיותו.

בלבבי חלק א' פרק ו' - אהבת ה'

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ו': אהבת ה'

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

"...רק לכנס"י יש אחדות גמורה עם הקב"ה..."

א' מקור: "מבואר בספה"ק, שיש ב' אופנים של אהבה. א. אהבה התלויה בדבר. ב. אהבה שאינה תלויה בדבר. אהבה התלויה בדבר ענינה, שהאדם אוהב מחמת דבר מה, "תלויה בדבר", תלויה משום קבלת דבר מה, וכאשר סיבת הדבר בטלה, בטלה האהבה. לעומתה אהבה שאינה תלויה בדבר, היא אהבה בעצם. אהבה בגימ' אחד. ... אהבה שאינה תלויה בדבר, היא שייכת רק לבנ"י. מכיון שמהות אהבה זו, היא אחדות עם הנאהב, והרי רק לכנס"י יש אחדות גמורה עם הקב"ה..." (אות קסא)

"...תחילה יש לקנות את מדת האהבה התלויה בדבר, ואח"כ לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר"

ב' מקור: "...ברור הדבר שסדר עבודת האדם בקניית מדת האהבה, הוא שתחילה יש לקנות את מדת האהבה התלויה בדבר, ואח"כ לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר. כלומר, בכך נפש הישראלי פנימה, טמון ב' הכוחות, גם האהבה התלויה בדבר, וגם אהבה שאינה תלויה בדבר, ועבודת האדם לגלות אהבה זו מן הבכח לבפועל...." (אות קסא)

"...הכרה שהכל בכל מכל כל מהקב"ה, וכל מה שיש לי אינו אלא הטבה ממנו ית"ש..."

ג' מקור: "...האדם היא להבין ולראות, שמצד עצמו אין לו כלום, וכל מה שיש לו הכל בכל מכל כל זה מהקב"ה. כלומר, לא רק הכרה שהקב"ה נותן לי הרבה מתנות ומיטיב עמי רבות, אלא ההכרה שהכל בכל מכל כל מהקב"ה, וכל מה שיש לי אינו אלא הטבה ממנו ית"ש." (אות קסג)

"...ירגיל האדם את עצמו עוד פעם ועוד פעם, לראות את כל מהות חייו כשומר על דברים של הקב"ה."

ד' מקור: "... ירגיל האדם את עצמו עוד פעם ועוד פעם, לראות את כל מהות חייו כשומר על דברים של הקב"ה. הבנים לא שלו, אלא פקדון מן הקב"ה. החכמה אינה שלו, אלא פקדון. הממון אינו שלו, אלא פקדון. ואזי אין שייך שום מחשבה כלל של "שלי", אלא הכל שלו ית"ש, והכל ממנו ית"ש. "שלי" ענינו, דבר שניתן לי מן הקב"ה כפקדון על מנת לעבוד בו את קוני, ותו לא מידי.. (אות קסו)

בלבבי חלק א' פרק ו' - אהבת ה'

ה' מקור: "לאחר שזכה האדם וקנה בלבו את מדת האהבה התלויה בדבר, עתה עבודתו לקנות את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר. ובאמת כבר כתבנו, שמדה זו מושרשת "בקב"ה וישראל חד". וזה ברור שישראל חד, זהו ההבחנה של נשמתו של ישראל, ולא של גופו. ולכך מדת אהבה זו, כל מהותה גילוי מהותה הפנימית של נשמת ישראל. ובכדי שיזכה האדם לכך, שיהיה בו מדת אהבה שאינה תלויה בדבר, בצורה בנויה ולא ניצוצות בלבד, לכך נצרך שכל חייו יהיו סביב לקב"ה. (אות קסח)

"נצרך שכל חייו יהיו סביב לקב"ה"

ו' מקור: "והנה הדרך הפנימית לעורר את מדת האהבה שאינה תלויה בדבר, הוא על ידי התבוננות ודיבור. ראשית, על ידי שיתבונן היטב במהות האהבה שאינה תלויה בדבר, הן על ידי משלים של עולם הזה, והן בהסתכלות ברוחניות הדברים, עד אשר יתיישבו הדברים היטב במחשבתו, ואמונתו תהיה שלמה בקיום אהבה שאינה תלויה בדבר בין הקב"ה לכנסת ישראל." (אות קסט)

"אמונתו תהיה שלמה בקיום אהבה שאינה תלויה בדבר בין הקב"ה לכנסת ישראל"

ז' מקור: "ולאחר מכן יש את עבודת הדבור, והיא עבודה יקרה ונפלאה, והוא שיבחר פסוקים שמוזכר בהם אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, וכן להיפך, אהבת הכנסת ישראל להקב"ה, או לחילופין שיקבע לכך לשון לפי צחות נפשו, כל אחד באשר הוא, ויחזור על סגנון אחד דיקא פעמים רבות מאוד מאוד כחצי שעה, שעה, ויותר, כל אחד לפי השגת נפשו, ויעשה כן בדיבור מתוך לבו ולא מתוך שכלו, ויתמיד בכך תקופה ארוכה, ובכך תתלהט נפשו מאוד לאהבת בוראו." (אות קסט)

"יש את עבודת הדבור, והיא עבודה יקרה ונפלאה, והוא שיבחר פסוקים שמוזכר בהם אהבת הקב"ה לכנסת ישראל, וכן להיפך, אהבת הכנסת ישראל להקב"ה"

[העבודה] צריך להעשות מתוך שקטות, רגיעה, ומתוך חוזק פנימי, והתלהטות פנימית דיקא, ולא חיצונית כלל

לחיות את הפרשה תולדות תשפ"ו

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב יַעֲתָפָר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּפְרוּ

בְּיָמֵי אֲבָרְהָם אָבִיו וְגו' וַיַּעֲמֵק מַיִם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת (בראשית כו, יח. שם, כב)

המשך המסורת ודרך ייחודית

על מנת להתחיל נקודות חדשות עליו להכיר את עצמו הייטב, ומתוך הכרה בהירה זו הוא מוציא את יחודו לפועל. חלקים אלו ששייכים לו בלבד, הם מחברים אותו ישר לקב"ה ללא אמצעי. אמנם, נקודה זו צריכה זהירות יתירה לבלתי יטעה, כי המכשול מצוי בה עד למאוד.

למעשה:

מלבד המשכת דרכי אבותיו ורבותיו, שעליהם מושתת רוב ככל היום אצל רוב בנ"א, על האדם להכיר תכונה ייחודית בנפשו, ולהוציאה מן הכח לפועל, ולו במעט, בכל יום (אם ניתן), נקודה קטנה, אולם יציבה ועמוקה, ובה להתקדם לעצם נפשו ודרכה לדבקות ישירה לבורא ית"ש.

כל אדם מחד עליו להמשיך את הדרך והמעשים טובים שקיבל מאבותיו ורבותיו, ואלו הם הבארות שחפרם אברהם, וחזר בנו יצחק וחפרם. והיינו שיצחק דבק בדרך ומעשה אבותיו.

אולם מאידך כל אדם יש לו ייחודיות מסוימת שאין בזולתו - ואף לא באבותיו ורבותיו. ייחודיות זו איננה המשך של אבותיו, אלא היא מיוחדת לו. ובה נצרך לו לחפור בארות חדשות, כמו יצחק, והיינו נקודות חדשות שבהם הוא ייחודי. ובעיקר נקודה 'אחת' עיקרית ששייכת רק לו. ונצרך הן דרך של המשך, דרך אבותיו ורבותיו. והן דרך של חידוש - ייחודיות לעצמו.

בלבבי חלק א' פרק ז' - קרבת ה'

בלבבי-חלק א' 001-008
מספר סדרה בקול הלשון 81062
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה
חלק א' פרק ז': קרבת ה'

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם.

דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א' מקור: "וברור הדבר שעבודה זו נעשת הן על ידי מחשבה והן על ידי דיבור, בסגנון הקב"ה נמצא כאן לידי ממש העיקר לזכור בכל עת שהש"ת נצב לידו, הן על ידי דיבור והן על ידי מחשבה. לולי עבודה זו, האדם חש שהקב"ה נצב בגבהי מרומים, ו"אני" על הארץ. ובאמת זה אינו כן כלל, אלא **הקב"ה נצב בכל מקום, וליד כל אדם בכל עת ממש**, ועל ידי עבודה זו על האדם לסלק מחשבת הבל זו". (אות קעב)

ב' מקור: "...הקב"ה נתפס אצל בני אדם כנעלם, כ"הוא". אולם כבר אמרו רבותינו ז"ל, "שנעלם הוא משכלם, ונגלה הוא בלבבותם". ... מ"מ גלוי הוא בלבבות בני ישראל ... ובלבו האדם יכול לחוש את הקב"ה ממש כנוכח דוקא. וזו **עומק פנימיות עבודת האדם כאן עלי האדמות, לחיות עם הקב"ה כנוכח דוקא בכל עת ובכל שעה ממש**". (אות קעג)

ג' מקור: "... ראשית על האדם להפנים זאת היטב במוחו ולבו שזו צורת פנימיות אמיתת החיים ... ויקבע כן במחשבת לבבו, שכל תכלית עסק התוה"ק וקיום מצותיה על כל פרטיהם ודקדוקיהם, וכן **כל עסק בכל ענין בין רוחני בין גשמי, אינו אלא לתכלית זו, להביא את האדם למהלך של חיים שיחיה עם הקב"ה כנוכח בכל עת ובכל שעה ממש**". (אות קעד)

ד' מקור: "... בכל ענין וענין שעוסק ישוחח עליו עם הקב"ה בלשון נוכח, ויתפלל ויבקש את עזרתו. אולם אין כאן הכוונה בעיקר לענין התפלה, אלא עיקר המכוון להרגיל עצמו לדבר עם הקב"ה בלשון נוכח דיקא בכל עת. והרי שהתפלה **הוא היכי תימצא לתפיסת קשר עם הקב"ה בצורה של נוכח**". (אות קעה)

"הקב"ה נצב בכל מקום, וליד כל אדם בכל עת"

"עומק פנימיות עבודת האדם כאן עלי האדמות, לחיות עם הקב"ה כנוכח דוקא בכל עת ובכל שעה ממש"

"כל עסק בכל ענין בין רוחני בין גשמי, אינו אלא לתכלית זו, להביא את האדם למהלך של חיים שיחיה עם הקב"ה כנוכח בכל עת ובכל שעה ממש"

"תפלה הוא היכי תימצא לתפיסת קשר עם הקב"ה בצורה של נוכח"

בלבבי חלק א' פרק ז' - קרבת ה'

ה' מקור: "לבד מענין התפלה, ירגיל את עצמו לדבר בסגנון, "אתה ית' נמצא עמי", "אתה יתברך נמצא אצלי", "אני לא לבד כאן אתה אתי" ... וכן לשונות מלשונות שונים כל אחד לפי ענינו. מ"מ הצד השווה שבהם, שימקד את דבורו בכך שהקב"ה נצב עמו ממש ממש. כן ירגיל את עצמו זמן וזמנים טובא, הן בעתות פנאי של רגעים ממש, והן בעתות מיוחדות לכך, וידבר כן במשך תקופה ארוכה, חודשים ושנים. ובכך יבקע את העלם הבורא ממנו, ויחוש בכל עת ובכל שעה שהקב"ה עמו ממש בצורה של נוכח, וימקד את חייו בענין זה, וכל עשיותיו יהיו פונים לענין זה דיקא. (אות קעו)

"לבד מענין התפלה, ירגיל את עצמו לדבר בסגנון, "אתה ית' נמצא עמי", "אתה יתברך נמצא אצלי", "אני לא לבד כאן אתה אתי" ... וכן לשונות מלשונות שונים כל אחד לפי ענינו."

ו' מקור: "לא יפריד עבודה זו מכל עבודתיו, תורה תפלה גמ"ח וכו' וכו', אלא יבין שבכל ענין תכליתו גילוי הנוכח על ידו, וידביק עצמו בכל ענין להשגת הנוכח, ולא יסיח דעתו מענין זה בכל עת ובכל שעה ממש (זולת זמן עסק התורה"ק) כל ימי חייו ממש ממש. " (אות קעו)

"לא יפריד עבודה זו מכל עבודתיו, תורה תפלה גמ"ח וכו' וכו', אלא תפלה גמ"ח וכו' וכו'..."

ז' מקור: "...ידע האדם שעבודה זו אינה רחוקה מן האדם כפי שנראה כן לרבים מתחילה, אלא זהו ענין של הרגל. ומי שרק ירגיל את עצמו לעשות כן בפשיטות ובתמידות, יזכה לחיות כן ממש בודאי. " (אות קעו)

"...ידע האדם שעבודה זו אינה רחוקה מן האדם כפי שנראה כן לרבים מתחילה, אלא זהו ענין של הרגל."

לחיות את הפרשה ויצא תשפ"ז

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה (בראשית כח, י)

תהליך נצחי

על אדה"ר נאמר כן, על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו (בראשית ב, כד). וכן נתקיים אצל יעקב שעזב את אביו ואמו, יצחק ורבקה, ויצא לשאת לו נשים. מהלך זה מלמד אותנו על צורת סדר חייו של אדם, הן בעולם הזה והן בעולם הבא. שהוא הולך משלב לשלב, מעולם לעולם. פעמים הוא הולך לעולם טוב יותר, עליון יותר. ופעמים הוא הולך לעולם קשה יותר, כגון 'חרן' - חרון אף, (כמ"ש רבותינו). ובעולם העליון פעמים עולה לג"ע עליון יותר, ופעמים ח"ו יורד לגיהנם, שכל היותו מקום ששמיין לאלו שעשו חרון אף לקב"ה. עבודת האדם לחוש שהמקום שבו הוא נמצא, זמני, הוא שלב מהשלבים בתהליך נצחי. ולא להיות קשור למקום

עצמו, אלא לתפיסת התהליך, ניצול מקום וזמן זה כראוי, והכנה לשלבים הבאים. ויתר על כן כתוב (תהלים קלט, ח), אם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתֶּה וְאַצִּיעָה שָׁאוֹל הַנֶּפֶךְ, בכל מצב להיות עם הקב"ה, המקום זמני, אולם הקב"ה קבוע.

למעשה:

בכל מקום שבו האדם נמצא עליו לחוש שהשי"ת נוכח עמו, נמצא עמו כאן, וילך עמו לשלב הבא, אולם המקום זמני שלב מן השלבים.

© כל הזכויות שמורות

'בלבבי משכן אבנה'

טלפון: 052.763.8588

ת.ד. 34192

ירושלים 9134100

bilvavi231@gmail.com

לקבלת

העלון השבועי בדוא"ל

יש לשלוח בקשה לכתובת:

bilvavi231@gmail.com

להאזנה לשיעור בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

ומקישים: כוכבית [*]

סולמית [#] <-

[מספר שיעור] <-

סולמית [#]

